07/12/2020

«Επιμένουμε να ζήσουμε τα Χριστούγεννα ελεύθεροι»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Με αφορμή την απαγόρευση των πιστών να προσέρχονται στους Ιερούς Ναούς, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Κοσμάς προέβη στην ακόλουθη δήλωση:

«**Διερωτώμαι εάν εμείς οι σύγχρονοι ορθόδοξοι χριστιανοί έχουμε πίστι στον Τριαδικό Θεό. Αναρωτιέμαι εάν πιστεύουμε στην παντοδυναμία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, στην αγάπη Του, στην μέριμνά Του, στην σκέπη Του, στην προστασία Του.**

Μας αξίωσε η αγάπη του Χριστού και ζήσαμε ανάμεσα σε παλαιούς, σεβασμίους, πιστούς, αφοσιωμένους ιερείς. Ζήσαμε κοντά σε λειτουργούς αγιασμένους, οι οποίοι λειτουργούσαν και έκλαιγαν, διακονούσαν ημέρα και νύκτα την ενορία τους και έτρεχαν σε κακοτράχαλα βουνά φέροντας μέσα στο σακίδιό τους συνεχώς το επιτραχήλιό τους, τον Τίμιο Σταυρό, το ιερό Ευχολόγιο και το θυμίαμα. Ιερείς οι

οποίοι ήταν ολιγογράμματοι μεν αλλά με τη Χάρι του Θεού έκαναν θαύματα. Δεν λέμε υπερβολές. Παρ' όλη την αμαρτωλότητά μας ζήσαμε κοντά τους θαύματα. Μέσα στους κατανυκτικούς Ιερούς Ναούς, οι οποίοι πάντοτε μοσχοβολούσαν λιβάνι, συνεχώς δεχόταν τους χριστιανούς με διάφορα προβλήματα. Ιδιαιτέρως μάλιστα, ανθρώπους με ασθένειες σοβαρές και λοιμικές.
Ο άγιος Ιάκωβος λέει: «ἀσθενεῖ τὶς ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προεσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ... καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα» (Ἰακώβ. ε', 14-15).

Αυτή την αλήθεια τη ζήσαμε. Εμπρός στην εικόνα της Παναγίας κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ασθενείς περιμένοντας τον θάνατο, ζώντες το Μυστήριο της Θείας Λειτουργίας, προσευχόμενοι και κοινωνούντες του Σώματος και του Αίματος του Κυρίου, θεραπεύθηκαν. Ναι, θεραπεύθηκαν τελείως! Αληθινά γεγονότα είναι αυτά και επώνυμοι οι θεραπευθέντες, όχι ανώνυμοι.

Αλήθεια, υπάρχει αυτή η θερμή πίστι σήμερα; Υπάρχει η πίστι εκείνων των λειτουργών του φρικτού Θυσιαστηρίου, αλλά και εκείνων των πιστών χριστιανών, οι οποίοι δεν λησμονούσαν την παρουσία του Θεού και την παντοδύναμη ιαματική Του Χάρι;

Δόξα τω Θεώ υπάρχουν και σήμερα χριστιανοί, οι οποίοι γονατιστοί εμπρός στις εικόνες της Παναγίας και των Αγίων, ζητούν την βοήθεια, την θεραπεία και επιθυμούν να ακουστεί το αίτημά τους. Γιατί τους στερούμε αυτή την δυνατότητα να εισέλθουν στον Ιερό Ναό;
Σήμερα, γιατί λησμονήσαμε τόσο τον Πατέρα και Πλάστη μας; Γιατί τόση απαξία στην βοήθεια του Κυρίου και Θεού μας; Δεν ζούμε σε άθεη χώρα. Ούτε ποτέ θέλουν οι Έλληνες να γίνη η Ελλάδα άθεο κράτος. Είμαστε ορθόδοξοι χριστιανοί και εφόσον δεν εθελοτυφλούμε σε κάθε τόπο ελληνικό βρίσκουμε στο χώμα ιδρώτα και αίμα οσίων μαρτύρων και νεομαρτύρων.

Γιατί τόση σκληρότητα να κλείσουν οι Ιεροί Ναοί; Γιατί κατ' αναλογίαν με τα μέσα μαζικής μεταφοράς, τα καταστήματα και τους χώρους ψυχαγωγίας, να μην εισέρχονται και στους Ιερούς Ναούς οι χριστιανοί με διάκριση και μέτρα προστασίας; Γιατί να μην προσέρχονται για να αφήσουν τον πόνο τους, την θλίψι τους, την απόγνωσί τους –για τα πολλά νέφη που εκάλυψαν την πατρίδα μας– στην πατρική αγκάλη του Εσταυρωμένου και στην μητρική αγκάλη της Παναγίας μας; Γιατί σήμερα να μην μπορούν οι χριστιανοί να ζήσουν το Μυστήριο της Θείας Λειτουργίας;
Συγκλονιζόμαστε στην εποχή μας όταν βλέπουμε νέους και νέες, παλληκάρια, λεβέντες Έλληνες και Ελληνίδες να γονατίζουν μέσα στον Ιερό Ναό και να φεύγουν

με δάκρυα από το Ναό.
Ποιος, αλήθεια, τους κατανοεί και τους παρηγορεί; Που θα καταφύγουν αυτές οι ψυχές; Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι πάντοτε εμείς οι κληρικοί ενδιαφερόμαστε για τον συνάνθρωπό μας. Δεν είμαστε εχθροί της υγείας. Πονάμε. Παλεύουμε. Δεν γνωρίζουμε τι θα επιτρέψει ο Θεός. Όμως, δεν καταλαβαίνουμε αυτήν την πολεμική στο άνοιγμα των Ναών. Κι εμείς προσέχουμε και δεν θέλουμε να ζημιωθεί η υγεία των αδελφών μας. Αγαπούμε τους συνανθρώπους μας και ως διάκονοι της Εκκλησίας υπηρετούμε και την πνευματική προκοπή και την σωτηρία των χριστιανών, αλλά και το μεγάλο κοινωνικό έργο της Εκκλησίας.

Και κάτι τελευταίο. Λένε πολλοί ευκαίρως-ακαίρως ότι δεν πειράζει, οι χριστιανοί ας κοινωνήσουν το Χριστό αργότερα. Ότι έχουν χρόνο εμπρός τους για να κοινωνήσουν. Θα ήθελα να τους ρωτήσω όλους αυτούς: στο παιδί τους το λένε αυτό για το καθημερινό του φαγητό; Του λένε: καλά παιδί μου τρως αργότερα, μετά από μερικούς μήνες; Σίγουρα το σώμα δεν ζη χωρίς τακτική τροφή. Όμως η ψυχή μπορεί να ζήση χωρίς την μοναδική τροφή της, χωρίς το Σώμα και το Αίμα του Χριστού μας; Ο Κύριος το υπογραμμίζει καθαρά: «Η γαρ σαρξ μου αληθώς εστί βρώσις και το αίμα μου αληθώς εστί πόσις… Ο τρώγων μου την σάρκα και πίνων μου το αίμα έχει ζωήν αιώνιον» (Ιωάνν. στ’, 54-55).
Για όλα αυτά που ανέφερα είναι ανάγκη οι Ιεροί Ναοί να είναι ανοιχτοί. Να παρηγορούν, να στηρίζουν, να ενισχύουν τους χριστιανούς μας κληρικούς και λαϊκούς. Να κατανύσσουν, να οδηγούν σε μετάνοια άρχοντες και λαό, κληρικούς και λαϊκούς. Να χαρίζουν με την Χάρι του Τριαδικού Θεού θεραπεία ψυχής και σώματος σε όλους μας, να μας χαρίζουν την δυνατότητα να ενωνόμαστε με το τεθεωμένο Σώμα και Αίμα του Χριστού μας.
Παρακαλούμε να προσέξουν όλα αυτά οι πολιτικοί μας άρχοντες. Τους αναδεικνύουμε άρχοντες για να μας εξασφαλίσουν την ελευθερία. **Ελευθερία χωρίς Χριστό δεν υπάρχει**. **Δεν επιτρέπεται να στερήσουμε από κανέναν την έκφραση της πίστεώς του. Επιμένουμε και περιμένουμε να ζήσουμε τα πανάγια Χριστούγεννα ελεύθεροι**».